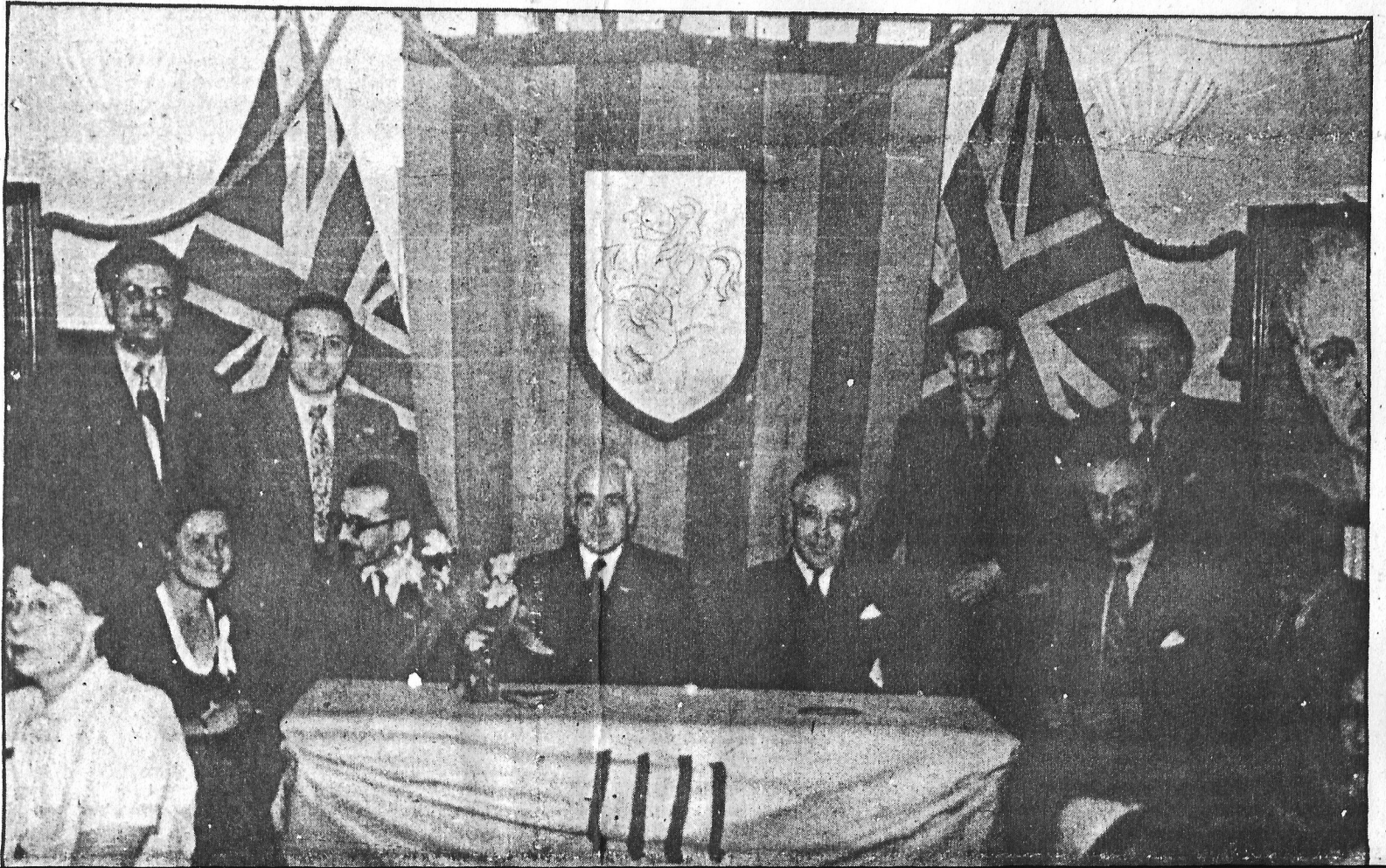

Catalunya enfora

Pere Mitjà, 43 anys de catalanisme a Anglaterra

La gent potser ja no se'n enrecorda, però molts catalans, durant molts anys, van haver d'emigrar cap a d'altres terres, la majoria empesos per la repressió que sofrí el nostre poble després de la guerra civil. L'exili, doncs, encara no ha pogut ser esborrat com a mot maleït, malgrat que alguns ens vulguin fer creure tot el contrari. Catalunya Enfora, tractarà, cada diumenge, de parlar-ne i donar-

QUAN Pere Mitjà arribà a Londres, la capital britànica estava patint un dels hiverns més durs de la seva història. Fred, bombes, destrucció i mort era el que es trobà. Tenia aleshores vint-i-cinc anys, però, malgrat la seva joventut, aquella trista situació no fou pas nova per a ell. Portava ja molts anys de lluita en favor de les llibertats col·lectives del nostre mil·lenari país mediterrani.

Pere Mitjà i Figueres

va néixer a Barcelona l'any 1915. Provenia d'una família d'obriers activistes del Maresme. El seu avi va ésser un dels fundadors de la UGT a Mataró, ciutat on, l'any 1888 nasqué el seu pare Salvador Mitjà i Pàahí.

Salvador Mitjà després de casat vingué a viure la capital de Catalunya on treballà inicialment al ram de la fusta. A Granollers hi anaren l'any 1921 —Pere tenia aleshores sis anys—. Publicà el setmanari nacionalista «Terra i Lliber-

tat» i donà decidit suport a Macià. Milità a Acció Catalana i, amb la República, passà a Esquerra Republicana. Durant la guerra civil espanyola fou secretari de la Col·lectivitat del moble, desempeñà diverses activitats cíviqes i fou el darrer president de l'Orfeó Granollerí, fins que varen haver de fugir, escapant d'una pena de mort segura.

Pere Mitjà ajudà al seu pare amb diverses de les moltes tasques cíviqes que Salvador Mitjà

realitzà. La inquietud política el portà a militar a partir dels divuit anys a Estat Català. Més endavant s'incorporà a Esquerra Republicana, militància que encara avui conserva.

Durant la guerra civil fou voluntari del Regiment Pirinenc de Catalunya número 1 de la Generalitat (Guàrdia personal del president Lluís Companys). Per Olot passà a l'Estat francès junt amb la seva família i després de romandre un temps a diversos camps

de concentració francesos, pogué anar a Londres.

Malgrat les adverses condicions, des del primer moment de la seva arribada a Londres, féu els impossibles per retrobar-se amb els altres catalans exiliats i formar un casal català, cosa que succeí poc temps després.

Pere Mitjà també ha estat des de sempre un gran impulsor dels Jocs Florals. Ell fou un dels més actius col·laboradors dels que se celebren a Londres l'any 1946.

Gairebé totes les iniciatives catalanistes a Anglaterra des de la guerra civil espanyola han comptat amb la seva presència. Alhora ha estat sempre en contacte amb l'interior del nostre país. Del 1946 i fins el 1980 fou delegat del Front Nacional de Catalunya a la Gran Bretanya.

En un moment que l'activitat catalanista a Anglaterra començava a baixar com a conseqüència del retorn de molts exiliats, Pere Mitjà, considerant que encara no tot estava normalitzat, fundà junt amb Rafael Borí (traspasat l'ny

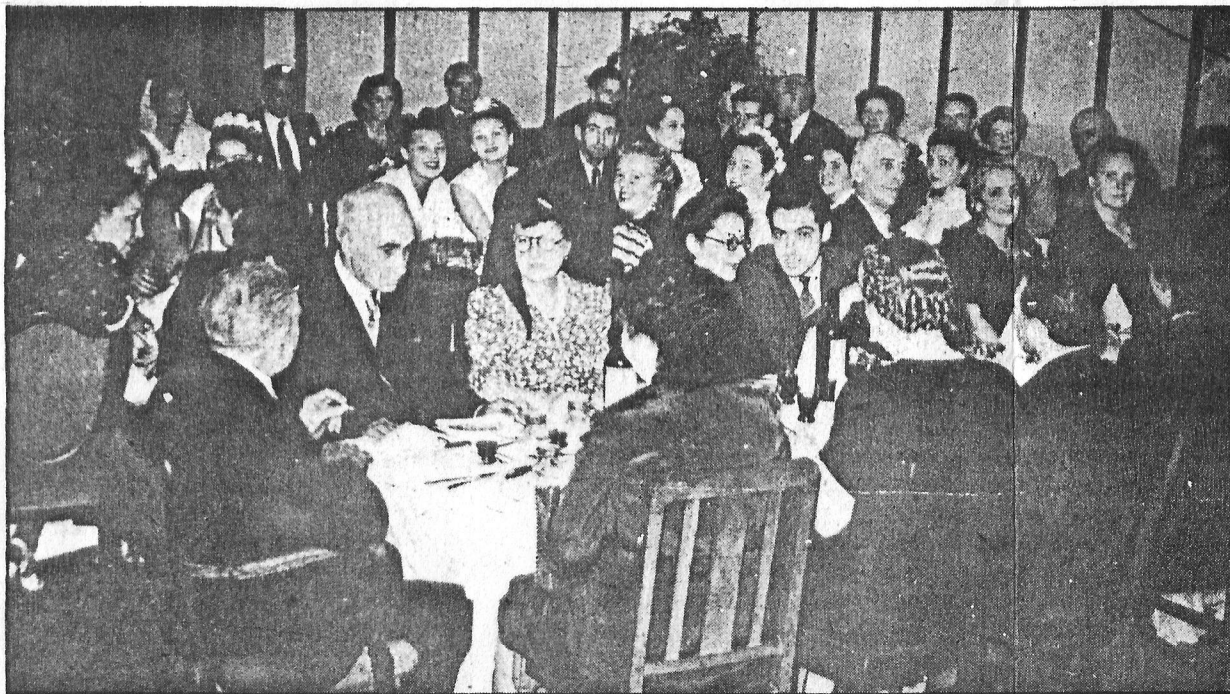
1980) l'Agrupació Nacionalista Catalana de la Gran Bretanya.

L'ANC (que té com a logotip el senyal de la Generalitat) ha fet des de la seva fundació diverses activitats que, des del punt de vista nacionalista, han donat a conèixer el nostre país i la cultura catalana als britànics. L'Agrupació també publica el butlletí «Catalan News». L'adreça de l'ANC és: 53, Fordwych Rd/London N.W.Z. 3TN.

Com a conseqüència de la iniciativa conjunta de l'ANC i l'Institut de Projecció Exterior de la Cultua catana (IPECC)-LA DE Sant Jordi (patró de Catalunya i Anglaterra) tindrà enguany una significació especial, ja que, es celebrarà una Festa Catalana a la que hi assistiran molts dels catalans que resideixen a la Gran Bretanya actualment (entre ells Xavier Vinader) i alhora aquesta Festa comptarà també amb la participació de personalitats vingudes directament dels Països Catalans.

D'alguna manera la Festa Catalana significarà un reconeixement i homenatge a la figura d'aquest gran catalanista que és Pere Mitjà.

■ Xavier Tudela

Jocs Florals. Londres, 1946